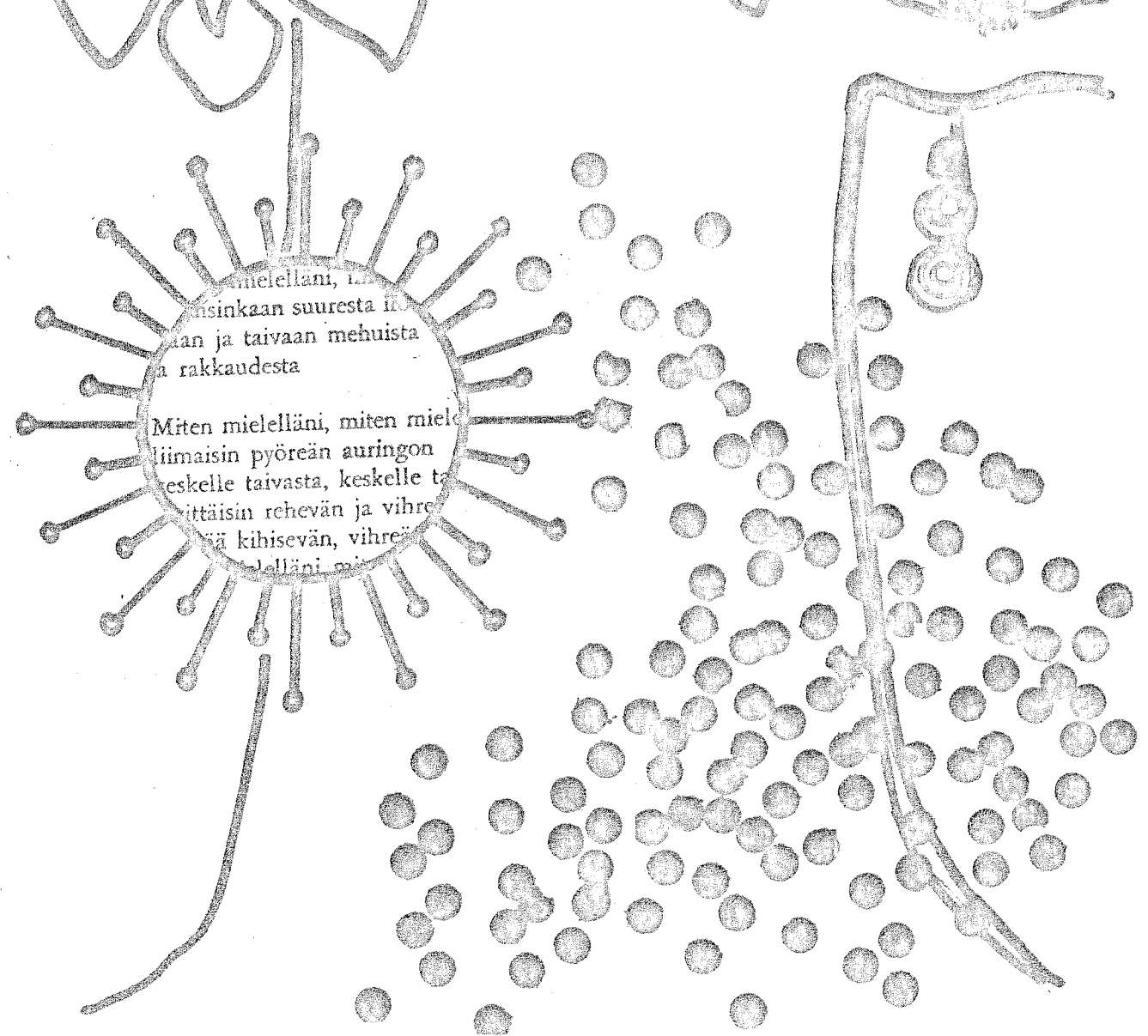

tähti

...miehelläni, ...
...sinkaan suuresta in...
...an ja taivaan mehuista
... rakkaudesta

Miten mielelläni, miten mielelläni
...läimaisin pyöreän auringon
...keskelle taivasta, keskelle taivasta
...ittäisin rehevän ja vihreän
...ää kihisevän, vihreän
...lelläni mi...

SISÄLTÖ

sivu	
3	Uni Ja kuitenkin -Yölintu
4	Vappuhoroskooppi -Jo-Ne
5	Uudet oulunsalolaiset
6	Kuinkas hurisee -Paavo Manninen
7	Vaatimaton kirjasto -Kaarina Manninen
8	Mielipide -Päivikki Leppämäki -Uimareiden puolesta
9	Seurakunnan vaiheilta -Lenna Pellikka
10	Oulunsalon äidit ja isät -Alli Järvelä
12	Asemakaavoituksesta -Kaarina Manninen
14	Kunnallispalsta -Jorma Leppämäki
15	Oulunsalon Kalevan Nuoret
16	Kirjasto ja nuorison vapaa-aika -Kirjastonhoitaja
17	Kylänpäästä Salonpähän -Rintamatoverit
19	Tunnetteko toisianne -Anja Tähtinen
20	Suomiko hyvinvointivaltio -Pirta
21	Nuorison pukeutuminen ja muoti -Jo-Ne
22	Hehku Uusi -Yölintu
	kansi -Eila Isteri
	kuvitus -Tuulia Myllyoja

Pitäjälehti TÄLLI 1.5.1968

Toimituskunta: Kaarina Manninen
 Jorma Leppämäki
 Anja Tähtinen
 Paavo Manninen
 Päivikki Leppämäki
 Eila Isteri
 Tuulia Myllyoja
 Arvo Kärkkäinen

"YÖLINNUN" RUNOJA

UNI

antaudu
ja häviä tyhjiöön
vihreys täyttää paikkasi
se lentää
kauneuden siivin
pois

liän tilalle
astui tyhjiys
joka oli puhdas

tule kanssani
sillä kaipaus
ei häviä mukanani
se jää
ja tuhoaa
vihreyden

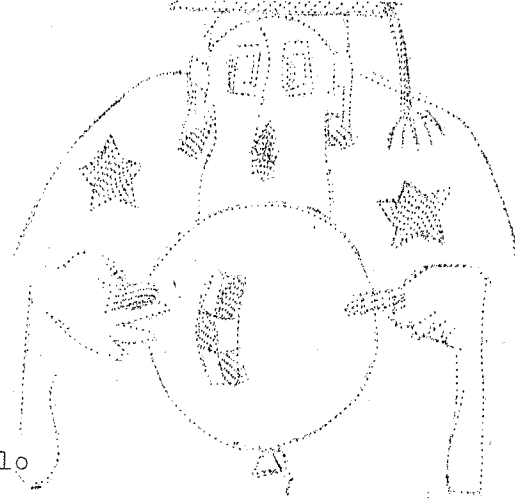
JA KUITENKIN

en mene kuuhun
tahdoton ihminen tahtoo
olla
vain olla ja istua
varjellen varpaitaan täpötäydessä
jossa ei ole katään bussissa

VAPPUHOROSKOOPPI

VAPPUNA 1968

Oinas: Onnenhetki tiistaina kello 22.15 - 23.00. Sinun tulee olla varuillasi tumman miehen suhteen, sillä hänellä on taka-ajatuksia ystäväsi varalle.

Härkä: Onnenhetki keskiviikkona kello 2.00 - 3.15. Seuraelämä erittäin vilkasta. Älä pelkää tarttua tilaisuuteen, sillä vappuheila ei ole kaukana.

Kaksoset: Onnenhetki keskiviikkona kello 15.00 - 17.00. Pahoinvointia ja päänsärkyä. Siitä huolimatta kohtaat skorpionin merkeissä syntyneen henkilön ja onni on ehdottomasti mukana.

Rapu: Onnenhetki tiistaina kello 11.30 - 0.01. Eräs henkilö on hyvin mustasukkainen. Harkitse tarkasti valitessasi vappuheilaa. Vappu kuuluu romantiikan merkeissä. Käytä sinistä väriä.

Jalopeura: Onnenhetki keskiviikkona kello 3.15 - 4.00. Pitkä ja luja ystävyysuhde syntymässä. Vappu kuuluu iloisessa seurassa ja kahdenkeskiset hetket ovat vielä edessäpäin.

Neitsyt: Onnenhetki keskiviikkona kello 12.45 - 5.00. Tapaat sydämesi valitun. Korjaat tänä vappuna viime vappuna tekemäsi virheen. Iloisella olemuksellasi tulet kaikkien ihailun kohteeksi ja olet seuran keskipiste.

Vaaka: Onnenhetki tiistaina kello 11.05 - 12.25. Kuulet uutisen, joka saa sinut miettiväiseksi, mutta tartu härkää sarvista kiinni ja onnesi on taattu. Vappu on vappu.

Skorpioni: Onnenhetki keskiviikkona kello 16.15 - 17.00. Nyt et saa jättäytyä yksinäisyyteen, sillä kaksosen merkeissä syntynyt henkilö kaipaa seuraasi. Mutta varo sinisilmäisiä henkilöitä, sillä he voivat särkeä ilmapallosi.

Jousimies: Onnenhetki keskiviikkona kello 6.00 - 7.00. Eräs toinen henkilö on iskenyt silmänsä seuralaiseesi. Mutta anna vahingon kiertää; sinullakin on tilaisuutesi ja vappuheila on tiedossa.

Kauris: Onnenhetki tiistaina kello 22.00 - 23.45. Olet antanut erittäin mieluisan ja edullisen tilaisuuden mennä sivu suun. Mutta Valpurinyö on romanttista aikaa ja kohtaat sen oikean. Vihreä serpeniini tuottaa onnea.

Vesimies: Onnenhetki keskiviikkona kello 12.00 - 15.15. Romantiikka voi joutua vaaraan, sillä ihailijasi kilpailevat sinusta toisensa. Keltainen väri tasoittaa ristiriitoja.

Kalat: Onnenhetki tiistaina kello 20.00 - 22.00. Ravista harteiltasi arkipäiväisyys ja heittäydy iloisesti vappuhumuun. Sinulla on enemmän ihailijoita kuin huomaatkaan. Varsinkin eräs tummasilmäinen ravun merkeissä syntynyt henkilö herättää sinussa uusia tunteita. Pidä varasi.

Lahti: "Jo - Ne"

Tälli-lehti, joka on tämän pitäjän ainoa äänenkannattaja, toivottaa kaikki Teidät tervetulleiksi Oulunsaloon. Me olemme kovasti Teitä odottaneet, mutta ehkä ei kukaan ole aikaisemmin näin painetussa sanassa huomannut sitä Teille kertoa. Emme kiinnitä nyt mitään huomiota siihen, että olette kanssamme kantamassa veroropoja yhteiseen kekkoon, vaan lähestymme asiaa aineettomalta kannalta.

Oulunsalossa ovat melkein kaikki asukkaat olleet ainakin hyvänpäiväntututtuja. Se on tuntunut sangen kodikkaalta. - Kovin mielellämme tutustuisimme myös Teihin.

Kun olette saaneet talonrakennuspuuhanne päätökseen, jää jo ehkä vapaa-aikaakin, aikaa harrastuksille. Siltä varalta, että näin sattuisi käymään, saatan julki, että uusia kasvoja kaivataan kaikissa harrastusryhmissä joita Oulunsalossa jo on. Uudet harrastukset ovat myös tervetulleita. Kunnallis- ja seurakuntaelämäkään ei panne pahakseen, vaikka uusia henkilöitä tulisi "hallinnonkin" piiriin.

Muualta muuttaneilla on usein silmät auki sellaisissa asioissa, joihin pitäjän entiset asukkaat ovat vuosien varrella tottuneet. Uusien asukkaiden mielessä on ehkä uusia ideoita. Olisi tarpeellista ja jokaisen viihtyvyyden kannalta tärkeää, että uudet ideat ja kriittikkikin kantautuisivat kahvikupin äärellä käytyjä keskusteluja pidemmälle.

Tämä lehti, joka on Oulunsalon Nuorisoseuran julkaisema, on vapaa keskustelufoorumi k a i k i l l e pitäjäläisille.

Tälli tarvitsee uusia kirjoittajia sekä entisten, että uusien oulunsalolaisten keskuudesta.

Tälli ilmestyy "tarvittaessa", ts. aina silloin, kun kirjoituksia on kertynyt lehteen tarvittava määrä.

"KUINKAS HURISEE?" UUDET SALOLAISET?
Haastattelut Paavo Manninen

Muuttaminen elämänympäristöstä uuteen ei useinkaan tapahdu hetkellisestä mieleenjohtumasta. Se on tapahtuma, jota harkitaan ehkä vuosia. Muutoksen aiheuttavia syitä pohditaan, erilaisten etujen ja mahdollisten haittatekijöiden vaikutukset on tarkkaan punnittava ja vertailtava keskenään.

Kun ratkaisu sitten on tehty ja on päätetty siirtyä uuteen, aikaisemmasta suuresti poikkeavaan elämämpiiriin, seuraa kiinteästi ja kiihkeästi elämään vaikuttava rakentamisen ja muokkaamisen kausi. Kun elämä alkaa saavuttaa vakiintuneet uomansa uudessa ympäristössä, ihminen ryhtyy tarkkailemaan paitsi itseään ja saavutuksiaan, myös ympäristöönsä. Tällöin on mahdollisuus tutkia, miten odotukset ja toiveet ovat toteutuneet.

TALLI kääntyi eräiden Oulunsaloon hiljattain muuttaneiden puoleen.

Millaiset tekijät saivat aikaan asuinympäristön muutoksen? Tarkastelematta erillisinä annettuja vastauksia esitettiin muutön ratkaiseviksi syiksi mm.

- lasten kasvuympäristön paraneminen kaupungin suurista asuinyksiköistä maaseurun rauhallisuuteen ja luonnonläheisyyden kokemiseen. Tätä samaa ovat tulleet monet vanhemmistakin tavoittelemaan.

- kerrostalocasumisen rauhattomuus ja sidottu vapaus häiritsevät perheen elämää. Jopa siivous ja mattojen pudistelu tapahtuu noudatettavaksi tarkoitettujen aikataulujen mukaan. Ei edes kotikuria uskaltanut toteuttaa, koska se häiritäisi naapuria.

- Oulunsalon kunnan talous, jota hyvin kuvastaa veroäyrin vuosia kestänyt vakaa asema, antoi edullisen kuvan asuinympäristöstä. Veroäyrin kohtuullisuuden lisäksi vaikutti myös tonttien edullinen tarjoushinta.

Oletteko huomanneet sopeutuneenne uuteen ympäristöönne?

- Aikaisemmin sekä pohjoisessa että Keski-Suomessa asuneena on tottunut maisemien vaihtelevuuteen, vaaroihin ja vesistöihin. Kun silloin kulki Oulun seudun lakeuksien lävitse, surkutteli mielessään ihmisiä, jotka moisen yksitoikkoisuuden keskellä joutuvat elämänsä viettämään. Ei pitänyt nuolaista ennenkuin tiipahti ja niin sitä täällä vain ollaan. Kyllä maisemassa on jotain. Se ehkä vaatii ymmärrystä enemmän kuin vaihteleva ja monimuotoinen maisema.

Vastaako uusi ympäristönne odotuksianne? Mitä uudistuksia toivotte?

- Kun on oman lapsuutensa elänyt maaseudulla, tuntee suurin piirtein mitä maaympäristö voi tarjota ja mitä siltä voi vaatia. Kuitenkin odottaisi, että kunta, jolle rakennusjärjestyksen mukaan kuuluu paikallisten teiden kunnossapito, irrottaisi riittävästi varoja auraukseen, sorastukseen, rumpujen kuntoon ja teiden viimeistelyyn.

Pimeyden töitä vastaan on erittäin tärkeätä, että keskustan vilkasliikenteisille tieosuuksille saadaan riittävä valaistus. Linja-autovuorojen epäkäytännöllisyys ja harva vuorojen liikennöinti ei edistä asutuksen laajenemista. Vuoroja olisi saatava lisää. - Uusien arukkaiden olisi päästävä vaikuttamaan kunnallisiin elimiin, esimerkiksi saamalla sopivan henkilön kunnanvaltuuston jäseneksi.

Näin siis "uudet" oulunsalolaiset. Vanhojen, jo vuosikymmeniä vaikuttaneiden salolaisten ja tänne vastatulleiden olisi varmaan syytä luoda yhteistä kanssakäymistä, jotta mahdolliset väärät käsitykset puolin ja toisin eivät tulisi iänkaikkisiksi kannoiksi kaskeen. Kunta on tässä tärkeässä asemassa, sen tiedotustoiminta sekä entisiin että uusiin asukkaisiin ei täytä välttävintäkään tasoa.

"VAATIMATON KIRJASTO"

Kaarina Manninen

Virkeä Oulun pikkusisko on kasvamassa. Niinkuin kaikilla keskenkasvuisilla, on Oulunsalollakin suuri halu kasvaa äkkiä suureksi. Mutta kun tullaan suureksi eivät enää riitä pikkusiskon pikku ympyrät.

Kunnalla on varsin laaja ja monipuolinen kirjasto. Kaupungistakin muuttaneet ovat iloisesti yllättyneitä. Kukaan vain ei ole huomannut, missä sellainen sijaitsee. Ahaa, kunnantoimiston vieressä siis. Kun sitä pimeässä talvi-iltana lähtee etsimään, on viisainta ottaa taskulamppu mukaansa. Kun kirjaston vihdoinkin löytää, voi tulija ilahtua ja pettyä. Kirjastonhoitajan hyöy on lämmin ja iloinen, mutta siihenpä se lämpö loppuukin. Olisi parasta pitää käsineet kädessä ettei tule nuha. Eipä tarkene istahtakaan pahimmilla pakkasilla. Sormet kankeina siinä sitten selailaan kirjoja. Kirjat löytyvät kyllä mutta

Vain harvat kykenevät kestämaan rikkauden. Toisten ihmisten rikkauden, tarkoitan.

-Mark Twain

Päivikki Leppämäki:

Vuosia sitten kirjoitettiin eräässä päivälehdessä Oulunsalon hautausmaasta arvostelevasti eikä kai aivan aiheetta. Sen jälkeen ovat asiat parantuneet paljon, mutta vieläkin on syytä puhua asiasta.

Hautausmaalla käydessään huomaa haudat yleensä aika hyvin hoide-
tuiksi, vaikka joukossa on masentavia poikkeuksiakin. Mutta se,
että puisto kokonaisuutena on hoitamattoman ja epäsiistin näköi-
nen, on valitettava ja korjausta kaipaava seikka. Näyttää siltä,
että kevät- ja syyssiivoustalkoot eivät riitä, sillä jatkuvasti
olisi nurmikoiden leikkaamista, kuivien oksien, paperinpalasten
(joiden ajelehtiminen hautausmaalla on hämmästyttävää.) keräämis-
tä ja käytävien lakaisua kesälläkin. Talvella toivoisi pidettä-
vän auki edes pääkäytävät. Hautausmaa-alue on niin laaja, että
on raskasta kantaa kasteluvesi alueen reuna-alueille. Ehdotan,
että kesäkuukausiksi järjestettäisiin pinta-asennuksin vesijohto-
verkostosta vedensaantipaikkoja eri puolille aluetta. Lisäksi
toivoisi hautausmaalle enemmän työkaluja ja kastelukannuja kuten
lehtiharavia, talikkoja, lapiota ja ennen kaikkea kottikärryjä.
kun työkalut ovat saatavilla eivät roskakasat jää korjaamatta,
kuten nykyään hyvin usein näyttää käyvän. Tuntuu, että lehdet
lehtinä maassa hajallaankin ovat siistimmän näköiset kuin ka-
sana käytävillä. Hautausmaan puustoa katsellessa huomaa sen
ainakin vanhalla osalla olevan yli-ikäistä eikä uutta taimistoa
ole juuri tulossa. Lienee syytä kiinnittää huomio myös puuston
uusimiseen.

Onko Oulunsalon seurakunnan hallintoelisisissä ollut puhetta hau-
tausmaan hoidon tehostamisesta vai pysähtyykö asian hyvin hoi-
taminen rahanpuutteeseen? Mikäli vakituisen hautausmaanhoita-
jan palkkaaminen ei ole mahdollista, on talkotoiminta vilkas-
tutettava ja siitä tehokkaammin ilmoitettava. Ja ennen kaikkea:
jokaisen jolla on hauda hoidettavana, on huolehdittava jatku-
vasti laajemmankin alueen kuin vain valimansa haudan siistey-
destä.

Riippuu siis meistä itsestämme haluammeko pitää hautausmaan
siinä kunnossa, missä tällaisen puiston tulisi olla.

Nimim. "Uimareiden puolesta":

Uimapaikkakysymys on Oulunsalon vaikea pulma. Sen jälkeen kun
entiselle Papinjärven yleiselle uimarannalle meno kiellettiin
sakon uhalla. Missä olisi kuntalaisille uimarantaa? Onhan
sitä mm. Koppana ja Säikkäranta. Koppanannokkaan ei paljon
enää uimaan pääse sillä ranta-alue on varattu yksityisten hu-
vila-alueeksi. Säikkärannan vitsauksia ovat taas jäteöljyt,
joita lähtee laivoista hyvin usein. Olen kuullut huhuja ui-
mahallista. Sitä kammoksutaan sen korkean hinnan vuoksi.
Mutta onko ajateltu maa-uimalaa, joka tulisi paljon halvemmak-
si kuin uimahalli. Ei tarvitsisi rakentaa mitään allasta suo-
jaavaa rakennusta vain puku- ja ravintolarakennukset. Hyvät
kunnan isät, ajatelkaa toki tätäkin mahdollisuutta. Pitäisi-
hän meidän uimareiden puolesta jotain tehdä, kun rakkaaseen
Papinjärveemme ei pääse enää uiskentelemaan sen vesijohtolai-
toksen tähden.

SEURAKUNNAN VAIHEILTA
Lenna A. Pellikka

Koska on hyvin paljon epätietoisuutta siitä, miten seurakuntaa hoidetaan, on paikalliaan töstä muutama sana. Seurakunnassa on varsinaisesti kolme hallinnollista pääelinä: kirkkoneuvosto, kirkkohallintokunta ja kirkkovaltuusto.

Kirkkoneuvosto on elin, jolle kuuluu seurakunnan hengellisen elämän hoito ja vastuu. Kirkkoneuvoston ensiarvoinen tehtävä on huolehtia siitä, että seurakunnassa julistetaan evankeliumia. Sen alaan kuuluvat jumalanpalvelukset, seurakuntat, kinkarit, rippikoulut, pyhäkoulutyö, nuorisotyö, diakoniatyö j.n.e. Oulunsalon seurakunnassa kuuluu kirkkoneuvostoon kuusi jäsentä, joiden tulee Kirkkolain 286 §:n mukaan olla "vähintään 25 vuotta täyttäneitä sekä jumalaapollakäiviä ja kristillisestä harrastuksesta tunnettuja". Kirkkoneuvostoon ei siis voi valita ketä tahansa, vaan sen henkilön tulee nimenomaan täyttää mm. tuo ehto, että hän on kristillisestä harrastuksesta tunnettu.

Kirkkovaltuusto on elin, jonka alaan kuuluvat kaikki seurakunnan taloudelliset puolta koskevat asiat ja sillä on päätävävalta niissä. Seurakuntamme kirkkovaltuuston jäsenmäärä on 12, ja niihin pätee vaalikelpoisuudesta sama, mikä on kirkkoneuvostonkin kohdalla määrätty. Seurakunnan taloudellistenkin asioiden hoidossa on nimenomaan tähdättävä tuohon, että evankeliumin asiaa voitaisiin viedä eteenpäin.

Kirkkohallintokunta on seurakunnassamme pieni elin (kolme henkeä + varajäsenet), mutta erittäin tärkeä elin. Sen valitsee kirkkovaltuusto. Mainittakoon, että kirkkoneuvoston ja kirkkovaltuuston valitsee kirkkokokous. Kirkkohallintokunta on elin, jossa kaikki seurakunnan taloutta koskevat asiat käsitellään. Se tekee ehdotuksia kirkkovaltuustolle ja panee käytäntöön kirkkovaltuuston tekemät päätökset. Se valmistaa mm. talousarvion, josta otetaan myös kirkkoneuvoston lausunto ja viedään sen jälkeen kirkkovaltuuston vahvistettavaksi.

Tällaisessa pienessä seurakunnassa, jonka taloudelliset mahdollisuudet ovat erittäin rajoitetut, on eri elinten toiminta vaikeaa. On esim. kuvaavaa se, että Oulunsalon seurakunta on niin köyhä ja pieni, ettei se pysty verovarjoilla papille palkkaa maksamaan. Seurakunnan kirkkoherran täytyy koettaa hoitaa asioita niin, että kirkon Keskusrahastolta saataisiin joka vuosi palkkausavustusta. Niin onkin saatu, muutenhan tässä seurakunnassa ei voitaisi asioita ollenkaan hoitaa.

On sitäkin ikävämpää, kun joskus kuulee jopa hyökkäävässäkin mielessä arvosteltavan seurakunnan toimintaa. Onhan selvää, että puutteita on paljon. Tuollaiset arvostelijat kuitenkin pitäisi itse saattaa vastuuseen tällaisen pienen ja köyhän seurakunnan asioiden hoitamisessa.

On ollut erittäin ikävää, suorastaan mieltä masentavaa kuulla kielteistä arvostelua sellaisesta asiasta kuin Oulunsalon hautausmaan hoidosta. Aikaisemminhan asiassa oli todella syytäkin, sillä hautausmaan hoitaminen oli kokonaan laiminlyöty. Mutta kun näinä päivinä kuulee negatiivisen arvostelun hautausmaasta täällä, se tuntuu oudolta. Tosiasiahan on, että Oulunsalon hautausmaa alkaa näyttää jo sille asetettua asemakaavamuotoa. Puutteita siellä tietenkin on, mutta varojen puutteessa on pikku hiljaa eteenpäin mentävä. Mainittakoon, että tämä pieni seurakunta on pannut hautausmaan peruskorjaukseen kuluneina vuosina omia varoja vanhassa rahassa mk 1.120.446,- ja lisäksi vmk 300.000,-, joka on saatu sitä varten avustuksena.

Keväällä pidettyihin hautausmaan puhdistustalkoisiin on tullut naistalkooväkeä ilahduttavan runsaasti, mutta miesten suhteen tässä asiassa on paljonkin toivomisen varaa. Olisi kipeästi tuolloin tarvittu myös traktoreita useampia, mutta niitä on ollut talkoissa useimmiten vain yksi. Toivotaan tänä keväänä parannusta asiaan.

Olisi myös muistettava, että ne seurakuntalaiset, joilla on omaisia Oulunsalon hautausmaassa, ovat velvolliset huolehtimaan omaistensa haudoista. Ei se sitä merkitse, että sinne pitäisi laittaa komeita hautapatsaita, vaan sitä, että hauta on hoidetun näköinen ja ettei polku sen äärelle nurmetu. Siellä nurmen alla lepäävät vanhemmat ja esivanhemmat, jotka aikanaan suurella rakkaudella tekivät työtä lastensa hyväksi. Kyllä totisesti on syytä muistaa heitä jälkeenkäinkin edes siten, että hautakumpu pidetään kunnossa.

Nykyäänhän seurakunnan väkiluku on huomattavassa nousussa ja me toivomme, että mahdollisuudet täälläkin kaikinpuolin paranevat.

Kaikkein tärkeintä ihmiselle on, että hänen omat asiansa ovat kunnossa Jumalan ja ihmisten edessä, että tunnon päällä on Jumalan rauha ja Jeesuksen veren puhtaus.

OULUNSALON ÄIDIT JA ISÄT
Alli Järvelä

Tätä ennen ilmestyneissä Tällin numeroissa ei ole näkynyt kirjoituksia Oulunsalon tulevista toivoista. Alkaisimmeko nyt kirjoitussarjan, joka käsittelisi erilaisia kasvatusongelmia? Tämä lienee alue, jossa meillä aikuisilla ei puutu mielipiteitä, kunhan vain tuomme ne esille ja toisiamme hyödyttämään.

Tämänkertaisen pakinani aiheen kiteyttäisin kahteen sanaan: lapsi ja raha. Leikki-ikäinen pienokaisemme on tyytyväinen, kun hän saa käteensä kiiltävän pennin. Hetken aikaa sitä ihasteltuaan lapsi kilauttaa rahan säästöpossuun, sumppiin tai minkäniminen tuo hauska säästölipas sitten lieneekään. Vielä lapsi pudistelee lipasta kuullakseen pennien iloisen kilinän. Vuodet kuluvat ja innokas säästäjämme tulee kouluikänsä.

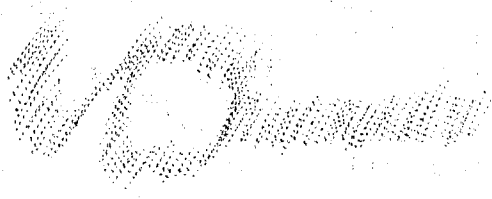
Nyt saadut rahat, jotka ovat jo muuttuneet 10-pennisiksi, 50-pennisiksi tai ehkä markkoiksi, eivät menekään enää yhtä vikkelaasti säästölippaaseen vaan taskuun tai kukkaraan. Aamulla koulun pihalle kerääntynyt poikajoukko tietää kauppaan tulleen uutta purkkaa, josta saa jänniä kuvia. Sitä kipaistaan ostamassa ja purkka pistetään välitunnilla suuhun, vaikka tiedetäänkin melko varmasti sen kohtalona olevan tunnilla roskakoriin joutuminen. Koulusta palatessa ostetaan lisää purkkaa ja kuvien vaihtokauppa käy. Toisena päivänä pitääkin jo pyytää lisää rahaa, kun entiset on tuhlatu. Mitäpä, jos isä tai äiti ei enää antaisikaan lantteja, mutta ei myöskään ryhtyisi "paasaamaan" paljosta rahanmenosta, vaan pitäisi pienen juttutuokion oman rakkaan rahanpyytäjänsä kanssa. Tai jos heitä on monta, pidettäisiin oikein perheneuvottelu, sanan hyvässä mielessä. Vanhemmat voisivat kertoa, mitä uutta kotiin olisi nyt hankittava. Ehkä näin kevään tullen joku lapsista tarvitsee uuden pyörän, toinen tennarit, kolmas verryttelypuvun jne. Vanhemmatkin joutuvat monta kertaa kieltäytymään omista mieliteoistaan saadakseen ostetuksi lapsille tai koko kodille välttämättömiä tarvikkeita. Koska moni isä on pystynyt tekemään tupakkalakon, niin eivätköhän lapset myös pysty olemaan vähemmällä karkilla jonkin isomman tavoitteen hyväksi. Tällainen tavoitesäästäminen on kasvatuksellisesti arvokasta, vaikkapa vanhemmilla olisikin rahaa, millä täyttää lastensa toiveet.

En malta olla viittaamatta koululaistemme hammashoittoon, jonka valtio ja kunta kustantavat. V. 1967 tammi - heinäkuun välisenä aikana käytettiin Oulunsalon kansakoululaisten hammashoittoon + matkoihin n. 7650 mk. Tiedämme varsin hyvin, ettei makean syönti ainakaan edistä hampaitten kuntoa ja kodin sekä koulun tulisi puhaltaa tässäkin asiassa yhteen hiileen, että saisimme lapset vaalimaan hampaittensa kuntoa.

Allekirjoittanut on sitä mieltä, etteivät kansakoululaiset tarvitsisi taskuihinsa rahaa kouluaihana, sillä he saavat yleensä ruoan ja työtarvikkeet koulusta. (Ei tietenkään sääntöä ilman poikkeusta.) Käy myös usein niin, että koululaisilta putoilee rahoja koulun pihalle, jopa kukkaroitakin eikä niille löydy aina omistajaa. Tällainen osoittaa melko väljää rahan käsittelyä, koska ei tiedä tarkkaan minkä verran on ollut mukana kotoa lähtiessä. Jos emme annakaan lapsille liiemmin taskurahoja, voisimme opettaa heitä hoitelemaan kodin asioita postiin, pankkiin, kauppaan jne., mutta sieltä palattuansa tulisi lapsen antaa selitys mitä meni, mitä jäi ja miten mahdollisen ylijäämän kanssa menetellään. Ja eiköhän mieli tule iloiseksi, jos joskus saakin pikkurahat juksupalkaksi. Tästä ei kuitenkaan tulisi tehdä toistuvaa tapaa, sillä eihän vanhemmillekaan maksa kukaan palkkaa kotiaskareista.

Jos Sinulla on lisää mielipiteitä tässä esitetyistä asioista, niin jatka juttua seuraavassa Tällissä.

Nuorin poikani ansaitsi taskurahansa leikkaamalla naapurien nurmikoita. Eräänä aamuna hän viivytteli lähtöään ja kun kysyin syytä siihen, hän vastasi: "Minä vain odottelen, että ihmiset ryhtyisivät itse leikkaamaan ruohoa. Minä saan parhaiten työtä sellaisilta, jotka ovat itse leikanneet puolet."

Maaseudun asujilla on kautta aikojen ollut vapaus rakentaa talonsa tarpeittensa ja toiveittensa mukaisesti. Samoilla seuduilla on usein naapuri ollut esikuvana uuden rakentajalle. Väestön konservatiivinen maku on säilyttänyt perinteiset rakennustottumukset. Väljyys ja välimätkä ovat puolestaan tasoittaneet eroavuudet. Talonpoikaistalot ovat näin muodostaneet rauhallisen ja tasapainoisen osan maisemaa.

Sodanjälkeinen maaseudun uudisasutus on jättänyt maisemaan oman hätköivännäköisen leimansa. Maisemaan sopimattomia rakennushirviöitä kummitelee edelleen tienvarsilla. Silloin oli kiire päästä asumaan. Ei kiinnitetty huomiota kauneuteen eikä ehkä tullut mieleen, että maisema tärveltyy vuosikymmeniksi eteenpäin.

Oulunsalo on näihin saakka säilyttänyt maalaiskyläidyllinsä. Paisuvan Oulun naapuruudessa on luonnollista, että kyläkuva on nyt muuttumassa. Kunnan järkevän tonttipolitiikan ansiosta Oulunsaloon saadaan lähiaikoina paljon lisää asukkaita. Oulunsalo saa uuden ilmeen.

Monet kaupunkilaiset tahtovat rakentaa talonsa lähiympäristön maaseudulle. Urbanisoitunut ihminen tahtoo takaisin luontoon. Halukkaita on paljon, varsinkin kun kaupungin alueelta on miltei mahdotonta saada tällä hetkellä omakotitonttia. Oulunsalolla on mahdollisuus tarjota maaseutua asuttavaksi.

Oulunsalon uutta asutusta on saatu suunnittelemaan ja kaavoittamaan taitava ja innostunut arkkitehti Ossian von Konow.

Hän kertoi analysoivan tutkimustyön suunnitelmien aloittamiseksi olevan nyt valmiin. Siinä otetaan huomioon maan laatu, luonnon inventointi ja kunnallistekniset kysymykset. Analysoinnilla punnitaan vaihtoehdot. Sen pohjalta luodaan kokonaispuitteet, asutusalueet ja liikenneväylät, jotka jäsentyvät keskenään. Esimerkiksi maaperätutkimus osoitti, että aikaisemmin tehdyssä kaavoitussuunnitelmassa oli kerrostaloja suunniteltu alueelle, jonka maaperä ei ehkä olisi kannattanut niitä.

Oulunsalon väestöennuste vuoteen 2000 mennessä osoittaa niemimaalle sijoittuvan 4300 - 5000 asukasta, joista rakennuskaava-alueille 3200 - 4500 henkeä.

Koko Oulunsalon niemimaan suunnitelmat sisältyvät yleiskaavaan. Siinä otetaan huomioon mm. ranta-alueet ja loma-asutus. Loma-asutussuunnitelmista kertoi arkkitehti von Konow: "Mahdollisuudet tuntuvat suhteellisen heikoilta, sillä parhaat rantamaat on jo rakennettu. Rantaviivaa kohti saadaan loma-asuntoja runsaasti rakentamalla lomakyliä. Ripeillä toimenpiteillä mahdollisuudet vielä suhteellisesti kehittävissä."

Kirkonkylän taajama on se, jolle kaavoitussuunnitelmat nyt pääasiassa keskittyvät.

"Yleensä maanomistusasiat joutuvat kaavasuunnittelussa liiaksi etualalle ja liian usein joudutaan tekemään kompromissiratkaisuja. Näin joudutaan ottamaan huomioon tulevalle asutukselle epäoleellisia seikkoja", kertoi arkkitehti von Konow vaikeuksista, jotka suunnittelutyössä ovat päällimmäisinä.

Arkkitehti von Konow kertoi Kirkonkylän taajamaan olevan suunnitteilla 23 asuntoa käsittävän rivitaloalueen. Se on suunniteltu ent. Jääskön pelloille Lentokentäntiestä pohjoiseen. Suunnitellut asunnot ovat yksiöistä 4 huonetta ja keittiön käsittäviin. Taloille tulee yhteinen lämpökeskus ja pienasunnoille yhteinen sauna, mutta suuremmille asunnoille on suunniteltu omat saunat. Suunnitelman mukaan talot ovat "Ylivieskan elementtitaloja".

Muulta osin suunnitelmat ovat vielä keskeneräiset. Arkkitehti von Konow oli sitä mieltä, ettei Oulunsaloon tässä vaiheessa ole syytä suunnitella suuremmassa määrin rivitaloja eikä kerrostaloja kuin jokunen, koska Oulun kaupungistakin on ko. asuntoja saatavissa. On syytä olettaa, että asutuksessa kannattaa suosia omakotimuotoa, tonttien koon vaihdellessa 500 - 1500 m²:n välillä. Pienimpien tonttien kunnallisteknilliset kustannukset tulevat n. puolta halvemmaksi kuin suurempien (1000 - 1500 m²:h tonttien).

Kirkonkylän aluetta on rakennettu ja rakennetaan jo myönnettyillä rakennusluvilla aikaisemmin tehdyn rakennuskaavasuunnitelman mukaan. Hehtaarin alueelle mahtuu mihistä rakennusmateriaaleista rakennettuja monen mallisia taloja. Ne ovat kooltaan, väriiltään ja korkeudeltaan erilaisia. On tasakattoisia ja harjakattoisia, siivettämiä ja siivekkäitä rakennuksia. Etäältä katsottuna talot ovat nurkka nurkassa kiinni. Useat henkilöt ovat ihmetelleet näkymän sekavuutta.

Millä tavalla tulevassa rakentamisessa voitaisiin välttyä sekavalta vaikutelmalta ja mitä on tehtävissä nykyiselle alueelle arkkitehti von Konow?

"Yksilöllistä rakennustapaa ei ole syytä estää, kunhan se on niin suunniteltua, että se täyttää riittävät ulkonäkövaatimukset. Ei ilmeisesti riitä, että rakennuslautakuntaan kuuluu henkilöitä, jotka kylläkin tuntevat rakennusten toteuttamiseen liittyvät asiat, vaan siinä tulisi olla myös talon käyttö- ja ulkonäkösuunnittelun asiantuntijajäsen. Hän voisi ohjata laajemminkin rakennusten suunnittelukysymyksissä. Esim. omakotitalojen tyyppivalinnoissa olisi paljonkin kritiikin aihetta. Rakennuskaavamääräyksiin voidaan myös sisällyttää rakennusten ulkonäköä koskevia määräyksiä. - Puu- ja pensasistutusten runsaampi käyttö tasoitaisi varmaan miellyttävästi nykyisiä näkymiä."

Asiantuntijajäsenen saaminen rakennuslautakuntaan olisi hyvin kiireellinen asia tässä vaiheessa, kun ollaan luomassa maisemaa ja viihtyisyyttä Oulunsalolle vuosikymmeniksi eteenpäin.

KUNNALLISPALSTA
Jorma Leppämäki

Järjestyneelle yhteiskunnalle on ominaista, että se säätelee hyvin monia elämänsaloja. Yksilöstä riippuu, kokeeko hän tämän säätelyn palveluksena vai rajoituksena.

Rakentamisen ja maankäytön tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi on säädetty rakennuslaki ja rakennusasetus. Tämä laki velvoittaa kunnat laatimaan rakennusjärjestyksen täydentämään lakia ja suo mahdollisuuden paikallisten tarpeiden huomioonottamiselle.

Oulunsalon kuntaan on tämän vuoden alussa vahvistettu rakennusjärjestys. Siinä on määräyksiä mm. rakennusvalvonnasta, rakennustavasta, tontin ja rakennuspaikan järjestelyistä, liikenneväylyistä, viemäreistä sekä rajoituksia, jotka helpottavat vastaisen kaavoituksen toteuttamista. Rakennusjärjestyksessä määritellyille rakennuskaava-alueelle, lievealueelle, lentokenttä melualueelle, lentokentän melualueelle ja muulle haja-asutusalueelle on säädetty eriasteisia rajoituksia ja määräyksiä.

Olen poiminut rakennusjärjestyksestä joitakin päällimmäiseksi tulleita ajatuksia.

Yleensä kaikki rakentaminen edellyttää rakennuslautakunnalta haettua rakennuslupaa. Poikkeuksen tekevät vain kaava-alueen ulkopuolelle aiotut maatalouden varasto- ja talousrakennukset, joista kuitenkin on tehtävä ilmoitus. Rakennuspalstan myyjä on velvollinen ilmoittamaan kaupasta rakennuslautakunnalle. Suosituksena on, että lautakuntaan otetaan ennen kaupantekoa yhteys rakennusluvan saannin varmistamiseksi. Lautakunta käsittelee asiat yleensä kuukauden ensimmäisenä perjantaina ja puheenjohtajan tavoittaa varmimmin maanantaisin. Rakennustyön valvonnasta on tarkat säädökset. Mikäli asianomainen ei tyydy lautakunnan jäsenen tai rakennustarkastajan päätökseen, on hänen 14 päivän kuluessa ilmoitettava siitä päätöksen antajalle, jolloin asia käsitellään lautakunnassa.

Koska rakennuskaavaa ei ole vahvistettu on rakennuskielto voimassa eräillä osilla kunnan aluetta. Rakennusluvat tälle alueelle on haettava poikkeusmenettelyinä.

K a a v a - a l u e e l l e on rakennusjärjestyksessä lisämääräyksiä. 29. § määrää: Asuinrakennuksen yhteyteen on varattava riittävät talous-, varasto- ja autotallitilat. On syytä harkita, että suunnitellaan heti kyllin tilavat varastohuoneet, koska yleensä tyyppipiirustuksissa ei ole riittäviä tiloja ja koska lautakunta vain erityisestä syytä voi myöntää rakennusluvan erilliseen talousrakennukseen.

Rakennuspaikan rakentamaton osa on istutettava tai säilytettävä luonnonmukaisena. Kaivamis-, metsänhakkuu- yms. työtä ei saa ilman lupaa suorittaa, jos on ilmeistä, että se vaikuttaa alueen käyttötarkoituksen muuttumiseen tai turmelee maisemakuvaa.

Rakennuspaikan omistajalle kuuluu kaavatien puhtaanapito ja kunnossapito palstan kohdalla. Kunnanhallituksen päättämien teiden osalta talvikunnossapito kuuluu kunnalle.

Yleiseen viemäriin ei saa johtaa ainetta, joka voi turmella tai tukkia viemäriin.

L i e v e a l u e e l l a rakennuspaikan pinta-alan on oltava vähintään 5000 m² paitsi ranta-alueella sallitaan loma-asunnon rakennuspaikaksi 2000 m². Papinjärven ranta-alueelle ei saa rakentaa 100 m lähemmäksi rantaviivaa.

M e l ü a l u e e l l a ei asuintarkoituksiin anneta rakennuslupaa. Poikkeuksen tekevät vain eräät perintötaloukset, jolloin rakennuspaikalla on oltava 2 hehtaaria pinta-alaa.

Ilmeistä on, että yleiskaavan valmistuttua rakennuskaava-alueita ryhdytään suunnittelemaan lisää. Toivottavasti lähitulevaisuudessa kunnalla on osoittaa lisää rakennus-alueita tyydyttämään kasvavaa kysyntää.

OULUNSALON KALEVAN NUORET

Oulunsalossa toimii pirteä ja innostunut pienten oulunsalolaisten muodostama Kalevan Nuorten joukko. Tämän noin 50-päisen joukon innostuksella ei ole rajoja, kun he kokoontuvat nuorten ohjaajiensa opastuksella kerran viikossa tanhuamaan ja muutakin oppimaan.

Kalevan Nuorilla on paljon ohjelmaa. Jo tässä kuussa he lähtevät joukolla Liminkaan, jonne on järjestetty yhdessä Limingan Kalevan Nuorten kanssa juhla, johon mennään naamiaispuvussa. Tämä juhla on heille suuri tapaus ja pukujen suunnittelu ja tekeminen on hauskaa puuhaa. He esittävät siellä myös ohjelmaa saaden samalla tottumusta esiintymiseen, jotta ensi kuun alussa Paavolassa järjestettävissä kilpailuissa olisivat vapaampia ja kilpailut onnistuisivat hyvin.

Kesällä on mahdollisuus, ainakin osalla joukosta, päästä Lappeenrantaan, mutta se on vielä niin kaukainen asia, ettei uskalla edes ajatella lähtöä. Matka maksaa, mistä rahat?!

Suurena vaikeutena heidän toiminnalleen on kerhohuoneen puuttuminen. Valitustalon lämmitys on niin kallista, että seura ei pysty sitä hoitamaan. Tarvittaisiin kunnanisien lämmin myötätunto näiden nuorten asialle, myötätunto, joka toisi reaalisen tuen Kalevan Nuorille. Kauniit sanat eivät meitä auta.

Nyt on edessä kesä ja pulma on hetkeksi ohi, mutta syksyllä tulee taas esille kysymys: missä olisi lämmin huone Kalevan Nuorille?

Jotta saisimme joukon pysymään koossa tarvitsisimme myös ohjaajia. Nykyisillä voimilla ei toiminta pysty kauan pyörimään. Onko Oulunsalossa vapaaehtoisia nuoria tai vanhempia, jotka haluaisivat uhrata illan viikossa näille pienille, joilla olisi halua harrastaa hyviä asioita, kun vain joku heitä ohjaisi.

Tämä on kysymys, johon odotamme vastausta. Meillä on paljon lapsia, jotka haluaisivat ohjattua harrastustoimintaa. Löytyykö ohjaaja?

KIRJASTO JA NUORISON VAPAA-AIKA
Kirjastonhoitaja

Luettuani kirjastontarkastaja Veikko Junnilan Savonlinnan kirjastopäivillä pitämän esitelmän "Kirjasto ja lisääntyvä vapaa-aika", tuli mieleeni Oulunsalon nuorison vapaa-ajan harrastukset.

Jokainen aikuinen seuraa huolestuneena nuorison vallattomuuksia kylässämme. Niistä puhutaan ja päivitellään heidän tapojaan. Kuitenkaan emme voi syyttää yksinomaan nuorisoa tämänhetkisestä levottomuudesta kylässämme. Jokainen kasvattaja tietää kuinka vaikea on saada otetta nk. nyky-nuorisoon. Kuitenkin meidän jatkuvasti ja lannistumatta pitäisi pyrkiä saamaan heitä pois maantieltä ja vallattomuuksista. Miten tämä tapahtuu Oulunsalossa?

Oulunsalossa on ainoastaan yksi paikka, joka maantien lisäksi on avoinna nuorisolle. Se on b a a r i, jonka vaikutus nuorisoon on vähintään yhtä negatiivinen kuin maantiellä maleksiminen.

Mitä olisi tehtävissä?

Tarkastaja Junnila toi esille mahdollisuuden, joka olisi ehkä Oulunsalossakin toteutettavissa.

Hälsingborgin kirjasto Ruotsissa on perustanut kirjastoon nuorisokahvilan.

Mikä estäisi meitä Oulunsalossa tekemästä samoin?

Nykyistä kirjastohuoneistoa laajentamalla saataisiin riittävästi tilaa nuorison kokoontumiselle. Jos hankittaisiin riittävästi erilaisia pelejä, keksittäisiin toimintaa kunkin kyvyn mukaan ja kaikin tavoin huolehdittaisiin asioiden kulusta, kuitenkin liikaa holhoamatta niin eiköhän saataisi nuoriso pysymään kirjaston suojissa poissa maantieltä ja pahanteosta?

Aika, jolloin koulutkin siirtyvät viisipäiväiseen työviikkoon ei liene kaukana. Viimeistään silloin me tarvitsemme nuorisolle paikan, johon he vapaasti voisivat kokoontua vapaapäivän viettoon.

KYLÄNPÄÄSTÄ SALONPÄÄHÄN
"Rintamatoverit"

Kyllä nyt on niin, että tähän Tälli-lehteenkin on jonkun uskallettava sanoa sanat niin kuin ne on. Tämä tällainen Tälli on sellainen hyssyttelijöiden ja keskinäisen kehumisen kerho. Siksi on kerrottava asiat halki. Pitäjän joka puolella liikkuena olemme panneet merkille hiljaisesti hyväksytyjä epäkohtia ja suoranaisia virheitä, joihin kaikki ovat jo tottuneet.

Kyllä on surullista, kun kunnan hankkima ranta-alue Peuhussa pilattiin rakennushirviöllä, jollaista ei kenenkään yksityisen tulisi mielenkään rakentaa RANNALLE KESÄLEIRIEN JA RETKEILYN HOHTEEKSI. Tullaanpa kuulemma peräti ulkomailta sitä ihmettä ensi kesän aikana tarkastamaan.

Kuinka kauan kunnan isät uskaltavat pitää koulua Kylänpuolen kansakoulussa. Noin sadan metrin päästä lentokentän pääkiitoradasta. Toivomme vain hartaasti, että katastrofia ei tule. Ja jos joku hätälasku tehdään, kone ajautuu Papinjärveen ja saastuttaa sen varmasti nopeammin kuin vuosikymmenien ahkerat uimarit.

Saako muuten Papinjärvellä rakentaa kesäasuntoja? Joku on vain talven aikana ajanut hiekkaa rakennuspaikan pohjaksi ja kenties aloittaa sulan maan tullen mökin teon? Asiahan ei tietysti meille kuulu.....

Kirkonkylän koulua alettiin rakentaa syksyllä. Hyvä asia, mutta taas tehdään vain väliaikainen ratkaisu. Ei kestä kuin pari vuotta, kun saavat opettajat jälleen ruveta itkemään puutteellisia työolosuhteita ja pientä palkkaa.

Mikä siinä muuten on, ettei lentokentän tielle saada nopeusrajoitusta?

Sillä ajavien etuoikeus on nostanut vauhtia entisestäänkin, onhan nyt turvallisempaa pohotella. Samaa voisi odottaa Kirkolta Karhuojalle johtavalle tielle, joka on mutkainen ja kapea, mutta nopeutta on ja rohkeutta. Tarvitaanko ruumiita ennenkuin mitään tapahtuu?

Sanovat Pappilassa olevan hienon uuden saunan. Hyvä näyttää olevan entinenkin. Olisipa mukava käydä kymmenyksiensä edestä ottamassa löylyt ja kokeilemassa seurakunnallista kuumuutta.

Eikö Kunta olisi oikea instanssi hankkimaan esim. Säikkärannan alueelta pitäjäläisille soveltuvan virkistyspaikan? Hyvät hietikot ja matala ranta tekevät kauniista kesäpäivästä ihanan. Nyt ei rantaan uskalla mennä, kun ei ole manttaalia.

Tullaan Keskipiirille. Koulukysymyksiin ei tässä uskalla puuttua, tuntuvat olevan tulenarkoja asioita. Mutta Keskipiirin koululle on kuitenkin kaivettu kaivot viemäreitä varten. Kun koulukeittola ruokkii päivittäin 70 - 80 syöjää, tarvitaan siinä runsaasti vettä. Vesi tulee, mutta se on kannettava ulos. Viemärikaivot on, mutta sisälle ei ole viemäriä yhdistetty. Onko varan puute?

Ollaan sitten Perälän mutkassa. Tässäkö on sen UUDEN paikka? Sshhh?!

Salonpään urheilukenttä on pantu aikanaan työn alle. Se taisi myös sinne jäädä, koska ei vieläkään ole tullut käytökelpoiseksi. Urheilla siellä kyllä voi, mutta varokoon koipiaan. Onhan kumma, ettei kenttää saada edes yhtä hyvään kuntoon kuin Kirkolla, joka tässäkin suhteessa on vuosikaudet polkenut Salonpään varpaille.

Siitäpä sitten tie uusi urkenevi. Nyt olisi erinomainen aika kunnan ryhtyä tositoimiin ja varata ainutlaatuiset virkistysalueet uuden lauttasataman liepeiltä. Muuten käy niin että myöhästytään ja yksityiset paaluttavat alueen ja aitaavat parhaat palat. YKSITYISALUE on tylsän näköinen kilpi maisemassa. Hauskempi olisi: TERVETULOA - ja sillä lailla.

Tulipa sitä juttua, mutta niinpä ollaan jo Salonpäässä.

Onpa siinä epäkohtaa, mutta tänä vuonna onkin kunnalliset vaalit.

TUNNETTEKO TOISIANNE ELI KERTOKA ITSESTÄNNE JA TYÖSTÄNNE
Terveys sisar Raija Kauppi ja luotsi Jorma Kauppi
Anja Tähtisen haastateltavina

Kun kävelin terveystalolle jututtakseni Oulunsalon terveys sisarta Raija Kauppia ja hänen miestänsä luotsi Jorma Kauppia oli mielessäni kuvitelma, kuinka komea hailuotolainen nuorimies meni Raumalle merikouluun ja löysi sieltä itselleen vaimon.

Todellisuus osoittautui kuitenkin toisenlaiseksi. Jorma Kauppi kertoi veitikka silmäkulmassaan kuulleen raumalaistytöjen aktiivisuudesta ja menneensä siksi Kotkaan merikouluun. Mutta - kuten hän sanoi - siitäkään ei ollut apua. Raumalaistyttö tuli ja löysi hänet Hailuodosta.

Terveys sisar Raija Kauppi on syntyisin Eurajoelta, siis aivan Rauman merikaupungin liepeiltä. Valmistuttuaan v.1963 terveys sisareksi hän sai paikan Hailuodosta ja tutustui siellä vasta perämiehen paperit saaneeseen Jorma Kauppiin, sillä seurauksella, että he nyt pienen Oili-tyttärensä kanssa asuvat meidän oulunsalolaisten terveystalossa.

Terveys sisar kertoi viihtyvänsä Oulunsalossa, vaikka koti-ikävä etelä-Suomeen joskus vaivaakin. Koska luotsin ammatti sitoo miehen juuri kesäloman aikaan on yhteinen lomamatka vaimon synnyinseudulle vaikeasti järjestettävissä. Työolosuhteet Oulunsalossa ovat hänestä mukavat ja hieman ylpeyttä äänessään hän esitteli minulle neuvolan odotushuoneen, jonka yhdessä totesimme hauskaksi ja viihtyisäksi. Siitä hän oli erikoisen iloinen, että nuoret äidit Oulunsalossa ahkerasti käyvät lastensa kanssa neuvolan vastaanotoilla.

- Kun aviopuolisoilla on näin erilaiset ammatit niin tuottaako se hankaluutta perhe-elämälle?
- Kesät ja syksyt ovat luotsille täystyöllisyyden aikaa. Silloin hänen on tehtävä pyöreitä päiviä ja lähdettävä mihin aikaan vuorokaudesta tahansa. Kesälomaa ei saa samaan aikaan vaimon kanssa. Tämä on haittapuoli. Hyvä puoli on se, että isä saa talvella olla kotona pikku-Oilin kanssa äidin lähtiessä hoitamaan tehtäviään terveys sisarena.

Me oulunsalolaiset olemme saaneet iloisen ja miellyttävän terveys sisaren. Toivomme, että hän viihtyisi täällä pitkään ja että Oulunsalo ottaisi hänet perheineen omakseen.

SUOMIKO HYVINVOINTIVALTIO?
"Pirta"

Isänmaamme väitetään kuuluvan maailman hyvinvointivaltioiden joukkoon, mikä ilmenee lukuisista käyristä ja taulukoista. Todellisuudessa kuitenkin lienevät useimmat suomalaiset eri mieltä siitä, mitä teoreettiset tutkimustulokset osoittavat, sillä olemmehan tulleet niin monta kertaa huomaamaan, kuinka paljon mätää Suomen asioissa on. Sen vuoksi on aika uskallettua puhua maastamme hyvinvointivaltiona.

Jotta voitaisiin puhua hyvinvointivaltiosta, täytyy maalla olla kyllin laajat taloudelliset mahdollisuudet. Suomen perustuslakihan jo määrää, että valtion on kyettävä antamaan jokaiselle hänen kykyjään vastaavaa, kohtuulliseen toimeentuloon riittävää palkkaa. Nähdäkseni tässä suhteessa Suomi ei pysty täyttämään kehittyneelle valtiolle asetettuja vaatimuksia, sillä valtion huonon rahatilanteen vuoksi joutuvat monet työkykyiset kansalaiset elämään työttömyysavustusten turvin. Nykyiset vallanpitäjät eivät ole tukeneet teollisuutta kyllin, jonka vuoksi useat yritykset ovat joutuneet sulkemaan ovensa työntekijöiden näin jäädessä työttömiksi.

Suomen koululaitoksen kehittyneisyyden ansiosta on alempienkin kansanluokkien sivistystaso huomattavasti korkeampi kuin monessa maastamme varakkaammassa valtiossa. Tulevan koulu-uudistuksen vuoksi lisääntyy yhä useampien tietomäärä entisestään, joten tulevat sukupolvet voivat ottaa osaa korkeampaan kulttuurityöhön. Kuitenkaan eivät monet opinhaluiset pysty taloudellisten esteiden vuoksi etenemään opinnoissaan, joihin heidän kykynsä edellyttäisivät. Näin siitä huolimatta, että maassamme on jo nyt kuusi yliopistoa ja uusia jatkuvasti suunnitellaan. Yhä useampien nuorten päästessä täten osalliseksi korkeakouluopinnoista, voivat he myös samalla rikastuttaa korkeatasoista taide-elämämme. Ovathan isänmaamme arkkitehtuuri, muotoilu ja kirjallisuus tunnustettuja rajojemme ulkopuolellakin. Puutteena voidaan kuitenkin pitää eri alojen tutkijoille ja taiteilijoille myönnettävien apurahojen niukkuutta.

Valistusfilosofien esittämät vapauden, veljeyden ja tasa-arvoisuuden periaatteet on Suomen perustuslaki taannut jokaiselle kansalaiselle. Käytännössä ei asia loppujen lopuksi ole niin, sillä muistuvathan mieleen muutamat oikeudenkäynnit valtion johtomiehiä vastaan. On ikävää havaita, että säätyajan luokkajako osittain vallitsee tänäkin päivänä, vaikka varallisuuserot eivät enää olekaan niin merkittäviä. Täydellisen tasa-arvoisuuden saavuttamiseksi tulisi taloudelliset eroavuudet saada pienemmiksi, ottaen ai-noastaan rahallisella mahdollilla ohjattaisi maamme asioita.

Sosiaalinen turva on Suomessa järjestetty kiitettävällä tavalla, jos vertailukohteeksi otetaan muut Euroopan maat. Kansaneläke suo vanhuksille toimeentulomahdollisuuden, joskaan heidän elämässä ei muodostu ylelliseksi. Monen perheen taloutta auttavat suuresti lapsilisät, sillä jälkeläisten elatus ja koulutus tulevat nykyään kalliiksi. Muutamia vuosia sitten voimaan tullut sairausvakuutuslaki pelastaa usein sairauden mukanaan tuomista vaikeuksista.

NUORISON PUKEUTUMINEN JA MUOTI "Jo-Ne"

Nykyajan nuorison pukeutumiseen kiinnitetään huomiota ehkä liiaksikin. Koska Oulunsalossakin näkyy useita hyvinpukeutuneita nuoria, esitimme heille muutamia kysymyksiä.

Kysymykseen, mihin nuoriso ensiksi kiinnittää huomiota valitessaan asuja itselleen, vastasivat nuoret yhteen äänneen. MUOTIIN. Siis se, mikä on muotia, on etusijalla.

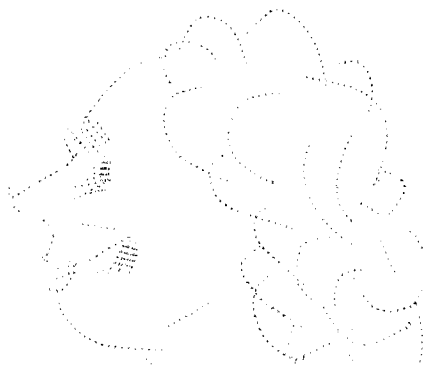
Katsotteko, että väri ja malli sopivat teille? Väriin ja mallin valinta on aina sekä nuorille, että varttuneille makukysymys. Katsomme, että väriin ja mallin pitäisi sopia, mutta se on aina jokaisen persoonallisen näkemyksen tulos.

Jos pitkät leveälahkeiset housupuvut ovat muotia, haluatteko sellaiset? Pitkät housut katuasuna eivät meitä miellytä, housuhameena ne jo saattaisivat olla paikallaan. Pitkänä tällainen housupuku olisi ihana esim. hippapukuna.

Mitä pidätte minimuodista? Minihame on paras mahdollinen asu nuorille ja vähän vanhemmillekin. Hameiden piteneminen ei nuorisoa kuitenkaan pelota, vaan he hyväksyvät sen erikoisuutena.

Nyt puhaltavat uudet tuulet muodin alalla. 30-luvun Bonnie-tyyli valtaa taas markkinoita baskereineen ja pitkin jakkuineen. Miten nuoriso suhtautuu tähän muotiin? Tämä 30-luvun tyyli antaa paljon vaihtelun mahdollisuuksia ja on nuorista hyvinkin jännittävää ja nykyisessä muodossaan jopa kauniimpaa kuin alkuperäinen.

Viimeiseksi muotivihje tytöille: Hakekaa ullakolta isoäitine vanha villatakki ja ottakaa hihat pois, saatte jännittävän Bonnie-liivin, joka on muodin viimeinen sana.

"YÖLINNUN" RUNOJA

HEHKU

tunnit kuluvat hiljaa
ajattelin sinua punaisella lehdellä
ilma virtasi suuhuni
tukehdun

punaiset viivat

muodostivat kauniin laulun

hukun sen alle

en pääse irti tulisesta varjosta

se juoksee kintereillä

h ä i v y n p o i s

UHRI

TUNNELMA AUKESI

kahdeksi kappaleeksi

jotka hehkuiivat

mustan meren yllä

pakene

aalto saavuttaa sinut

nielee nielee nielee

ja kuitenkin

minä vain olen

joukon keskellä

pudotellen

tulisia karpaloita

hiljaisuuteen

